

РЕШЕНИЕ

№ 7339

гр. София, 04.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9373** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба П. М. Д. оспорва Решение от 27.04.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 9^{-ти} състав, постановено по НАХД № 2963/2024 г. С решението е потвърден Електронен фиш, серия К, № 8527911/24.12.2022 г., издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от същия закон – установена с автоматизирано техническо средство скорост на движение в населено място 78 км./ч., след приспаднат толеранс от 3%, при разрешена скорост 50 км./ч., или превишение от 28 км./ч. Въззивният съд е потвърдил електронния фиш, излагайки подробни мотиви за неоснователност на изложените в жалбата абстрактни и неконкретизирани възражения.

Касаторът не се явява и не е представяван. Касационната жалба съдържа доводи за неправилност и необоснованост на въззивното съдебно решение, като са въведени нови възражения, несъдържащи се във въззивната жалба (макар да се твърди обратното) и свързани с „необсъждане на оплакването за абсолютна неяснота относно санкционирания субект....“.

Ответникът не е представяван. С писмен отговор от 05.02.2025 г. е заявил подробно становище за неоснователност на касационната жалба и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Установената е от състава на районния съд следната фактическа обстановка: на 24.12.2022 г. в 15, 19 часа, в [населено място] М. Д. управлявал по [улица]до № 330, с посока от [улица]към „Околовръстен път“ л.а. марка „Мазда, модел „ЦХ 3“, рег. [рег.номер на МПС] ; автомобилът бил заснет с мобилно техническо средство, тип С. М2, с № MD 1193 да се движи със скорост от 78 км/ч. (след приспаднат толеранс от 3%), при ограничение от 50 км/ч. в населеното място, т.е. - превишение на скоростта с 28 км/ч. С декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП представителят на собственика на МПС Ю. А. – управител на Еднолично адвокатско дружество „Ю. А.“ посочил, че на 24.12.2022 г., за времето от 09, 00 часа до 18, 30 часа автомобилът е ползван от П. Д.. Въз основа на тези данни, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП е издаден процесният ЕФ, серия серия К, № 8527911/24.12.2022 г., с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 100 лева.

Касационната жалба е неоснователна. Не са на лице касационни основания, по смисъла на чл. 348 НПК.

Въззивният съд е изяснил обективно, всестранно и изцяло релевантните за случая факти, като (противно на касаторовите твърдения) е обсъдил всичките му възражения и е изложил подробни мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност. Мотивите на въззивния съд съответстват на доказателствата и касационната инстанция изцяло ги споделя, като не намира причина да ги преповтаря, предвид чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК. От процесния електронен фиш, както и от писмените и веществени доказателства (фото – снимките, протокол) безспорно се установява: авторството на деянието, съответствието на административния акт с изискванията (условията), установени с чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДв.П и чл. 39, ал. 4 ЗАНН. Като е достигнал същите изводи съставът на районния съд е постановил правилно решение. Касаторовите твърдения за необоснованост са неоснователни. Необосноваността е една от формите на неправилност на съдебно решение (чл. 209, т. 3 АПК) и представлява най-общо нарушаване от Съда на „логическите или на общоизвестните опитни правила, при преценката на доказателствата или на доказателствените факти“. Т. за случая не се установява от настоящия касационен състав. С мотивите си въззивният съд е обсъдил подробно всички писмени и гласни доказателства, въз основа на изложените във въззивната жалба доводи, които са абстрактни и неконкретизирани. Съдът е извършил

и дължимата проверка за законосъобразност на електронния фиш, на всички основания, по смисъла на чл. 63, ал. 3, ал. 4 ЗАНН, вр. чл. 146 АПК, като служебно е изискал писмени доказателства. По време на въззивното съдебно производство П. М. Д. не е проявил никаква процесуална активност. Анализът на приетите и проверени в хода на съдебното следствие писмени доказателства безспорно сочи, че на посочените дата и място именно Д. е управлявала процесния автомобил, а извършването от него на вмененото му с НП административно нарушение е доказано по несъмнен начин. Съдържанието на електронния фиш не сочи на „абсолютна неяснота относно санкционирания субект....“.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.04.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 9^{-ти} състав, по НАХД № 2963/2024 г.

ОСЪЖДА П. М. Д. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: